

БЕЛАРУСКІ УНІВЕРСІТЭТ

ОРГАН ПАРТКОМА, РЭКТАРАТА, МЯСЦОМА, КАМІТЭТА КАМСАМОЛА І ПРАФКОМА
БЕЛАРУСКАГА ОРДЭНА ПРАЦОУНАГА ЧЫРВОНАГА СЦЯГА ДЗЯРЖАУНАГА УНІВЕРСІТЭТА ІМЯ У. І. ЛЕНІНА

1980 г.

23

КАСТРЫЧНІКА
ЧАЦВЕР
№ 27 (1291)
Выходзіць раз
у тыдзень.
Цана 2 кап.

ПРАВЕДЗЕНЫ СЕМІНАР

з дэканамі факультэтаў і загадчыкамі кафедраў па абмену вопытам прымянення тэхнічных сродкаў навучання, аўтаматызаваных навучальных сістэм на базе ЭВМ.

На семінары заслухана інфармацыя прадстаўнікоў усіх факультэтаў, агульнаўніверсітэцкіх кафедраў і кафедраў ІПК. У ходзе семінара ўдзельнікі пазнаёміліся з АНС, АТНС (аўтаматызаванай тэлевізійнай навучальнай сістэмай), навішым лабараторным абсталяваннем.

А. ВАЛАТО.

РАСПРАЦАВАНА СІСТЭМА

аўтаматызаванага апытвання студэнтаў пры выкананні работ фізічнага практыкума на кафедрах агульнай фізікі. Яна прымяняецца для забеспячэння фронтальнага метаду правядзення лабараторных заняткаў па курсу «Асновы радыёэлектронікі» і «Ядзерная электроніка».

М. ГУШЧО.

АРГАНІЗАВАНЫ КУРСЫ

па падрыхтоўцы кінадэманстравараў з ліку выкладчыкаў і вучэбна-дапаможнага персоналу кафедраў БДУ імя У. І. Леніна.

Слухачамі курсаў сталі Г. Г. Красякова — інжынер кафедры фізіялогіі чалавека і жывёл, А. А. Кажэлінава — старшы лабарант кафедры мацерыкоў і акіянаў, Л. В. Марцыёнка — лабарант кафедры тэлебачання і радыёвяшчання, К. Р. Лялькевіч — інжынер кафедры крыміналістыкі.

І. ШУКЕВІЧ.

ЛЕНІНІЯНА

У МІНІАЦЫОННЫХ

выданнях паступіла ў аддзел рэдкіх і каштоўных кніг бібліятэкі Белдзяржуніверсітэта. У цудоўна ілюстраваных і якасна выдадзеных кніжках змешчаны пісьмы камуністаў і камсамольцаў Леніну, успаміны Н. К. Крупскай, нарысы аб правядзенні сусветнага пралетарыяту.

А. СІНЬКЕВІЧ.

СПРАВАЗДАЧНА-

ВЫБАРНЫ

камсамольскі сход адбыўся на факультэце журналістыкі. Камсамольцы журфака падвялі вынікі работ за мінулы навучальны год, вызначылі новыя напрамкі ў сваёй дзейнасці.

Быў выбраны новы састаў камітэта камсамола факультэта, штаб «Камсамольскага пражэктара», рэдкалегія газеты «Журналіст». У іх састаў увайшлі лепшыя студэнты факультэта, якія добра сябе паказалі ў грамадскай дзейнасці.

На сходзе прысутнічаў сакратар камітэта камсамола ўніверсітэта П. Брыгадзін. Ён уручыў камсамольцам Ганаровыя граматы за іх добрасумленны адносіны да вучобы і грамадскай дзейнасці.

І. БАРДЗІЯН.

НАША ПРАЦА ТАБЕ, ПЯЦІГОДКА!

ВОСЬ І ПАСТАЎЛЕНА кропка ў летапісе працоўнай студэнцкай пяцігодкі. Хочацца расказаць аб справах Шклоўскага зводнага студэнцкага сельскагаспадарчага атрада, у саставе якога працавалі студэнты факультэта прыкладнай матэматыкі і географічнага факультэта.

Усе байцы ССГА актыўна ўключыліся ў сацыялістычнае

мандзір В. Казачонак, камісар Л. Галавач).

Байцы «Удачніка» выступілі з каштоўным пачынам: працаваць так, каб на кожным рабочым месцы выконваць не менш чым паўтары нормы! І трэба сказаць, слова сваё яны стрымалі з гонарам — выконвалі штодзённа дзве нормы. Двойчы атрад выходзіў пе-

Вынікамі задаволены

спарорніцтва пад дэвізам «Апошніму году пяцігодкі — ударную працу, высокую прадукцыйнасць, эфектыўнасць і якасць работы студэнтаў».

У раёне было шмат зроблена для таго, каб лепш арганізаваць быт, адпачынак і працу студэнтаў. На бюро райкома камсамола былі разгледжаны і зацверджаны сумесныя мерапрыемствы РК ЛКСМБ і раённага штаба сельгасатрадаў, план работы штаба, распрацаванае штабам палажэнне аб сацыялістычным спарорніцтве сярод атрадаў раёна. Вялікую увагу пытанню размяшчэння студэнтаў, арганізацыі іх быту, адпачынку і работы аддавалі савецкія, партыйныя і сельскагаспадарчыя органы раёна. Так, райком партыі правёў расшыраную нараду сакратараў партарганізацый, камандзіраў ССГА, на якой былі абмеркаваны пытанні, звязаныя з дзейнасцю сельгасатрадаў.

Тон у сацыялістычным спарорніцтве задавалі байцы сельгасатрада «Удачнік» ФПМ (ка-

раможцам сацыялістычнага спарорніцтва за сямідзёнку і ўзнагароджваюся пераходным вымпелам РК ЛКСМБ.

Трэба адзначыць, што работы з «Удачніка» (а гэта, між іншым, першакурснікі ФПМ!) цікава адпачывалі, выдатна арганізавалі атрадную работу. Так, агітбрыгада атрада дала 9 канцэртаў для працоўнікоў саўгаса «Рабочы». Лектары прачыталі 6 лекцый, рэдкалегія атрада выпусціла 6 нумароў насценгазеты, 24 «маланкі» і «баявыя лісткі». У атрадзе рэгулярна праводзіліся палітінфармацыі. Студэнты ўзялі шэфства над ветэранамі вайны, адрамантавалі абеліск, зрабілі шмат іншых добрых спраў.

Другое месца ў сацыялістычным спарорніцтве заняў атрад «Мерыдыян» геафака (камандзір А. Вітчанка, камісар А. Занько), трэцяе — атрад «Юбілейны» ФПМ (камандзір С. Новікаў, камісар Л. Лапцёнак).

М. ФЯДЗЕНЯ,
камісар Шклоўскага
зональнага атрада.

РЭКОРД АТРАДА

НЕКАЛЬКІ ЗМЯНІЎШЫ класічны афарызм, можна сказаць, што няма нічога больш практычнага, чым добрая ідэя. Гэта думка стала дэвізам ССГА «Ідэя», які працаваў на ўборцы бульбы ў саўгасе «Советская Белоруссия» Чавускага раёна.

Студэнты выдатна папрацавалі на палетках саўгаса, перавыканаўшы план дагавора на 15 працэнтаў. Аднак для таго, каб атрымаць сапраўднае задавальненне ад работы, патрэбны ідэі. І такая ідэя была знойдзена: устанавіць рэкорд! Некалькі дзён камсамольска-маладзёжныя экіпаж камбайна ў саставе Ю. Механіка, Б. Дзегцяра, В. Духоўнага, А. Валчонка сур'ёзна рыхтаваўся да рэкорда. І вось за адзін дзень 7 кастрычніка яны ўбралі бульбу з плошчы 4,6 гектара! За гэты высокі вынік членам экіпажа была аб'яўлена падзяка

ад дырэкцыі саўгаса і ўручана грашовая прэмія.

Аднак не адзінай працай вядома наша студэнцтва. Прыемна было ўдзельнікам нашай агітбрыгады пасля кожнага канцэрта чуць апладысменты, такія джуджы і шчырыя. Устаноўка радыёвузла ў школе і добраўпарадкаванне спортпляцоўкі, вялікая колькасць стэндаў, зробленых для саўгаса, школы, дзіцячага сада — гэта ж таксама патрэбна і важна!

Цалкам убраць ураджай, быць здаровымі, жыццярэдаснымі — гэта і ёсць асноўныя ідэі атрада. І мы ўдзячны нашаму камандзіру за тое, што ён умела арганізаваў іх здзяйсненне.

Ю. ЧАРНАВУСАЎ,
камісар ССГА «Ідэя»,
механіка-матэматычнага
факультэта.

СЛОВЫ ПАДЗЯКІ

СТУДЭНЦКІ сельскагаспадарчы атрад імя Дзмітрыя Іванова факультэта журналістыкі знаходзіцца ў калгасе «Серп і молат» Клімавіцкага раёна з 8 верасня па 10 кастрычніка 1980 года на ўборцы сельскагаспадарчых культур.

Адначасова з выкананнем вытворчай праграмы студэнты факультэта вялі вялікую масава-палітычную работу сярод працоўнікоў калгаса.

Праўленне калгаса просіць

і ў далейшым накіроўваць студэнтаў факультэта журналістыкі для выканання сельскагаспадарчых работ у калгасе «Серп і молат».

Сардэчна дзякуем усім студэнтам, якія прымалі ўдзел у аказанні дапамогі нашаму калгасу.

А. ПАУЛАЎ,
старшыня калгаса
«Серп і молат»,
М. КАВАЛЁЎ,
сакратар
партарганізацыі.

З ПАЗІЦЫІ ВЫСОКАЙ ПАТРАБАВАЛЬНАСЦІ

Прынцыпова і зацікаўлена ў хутэйшым рашэнні складаных задач вышэйшай школы ішла размова на справаздачна-выбарнай партыйнай канферэнцыі БДУ імя У. І. Леніна. І ў дакладзе партыйнага камітэта, і ў выступленнях камуністаў чырвонай стужкай праходзіла думка аб высокім абавязку і прызначэнні ўніверсітэта ў жыцці грамадства. Праграмай дзеянняў для выканання гэтай пачэснай місіі служыць выступленне П. М. Машэрава 3 чэрвеня 1980 года на сходзе партыйнага актыву ўніверсітэта «Аб неадкладных задачах Белдзяржуніверсітэта ў святле важнейшых праблем, якія стаяць перад рэспублікай».

На канферэнцыі выступілі сакратар партыйнай арганізацыі хімічнага факультэта Л. М. Аўсянка, дэкан фізічнага факультэта Э. М. Шпілеўскі, загадчык кафедры марксісцка-ленінскай філасофіі І. І. Жбанкова, намеснік дырэктара НДІ ПФП А. У. Зянькевіч, сакратар камітэта камсамола П. І. Брыгадзін, дэкан юрыдычнага фа-

(Пачатак. Заканчэнне на 2-й стар.)

ГРУЗОВЫ РАНАК

АЛЕСЬ ЦВЯХ

Нарадзіўся ў 1955 годзе ў горадзе Мар'іна Горка Мінскай вобласці, зараз — студэнт 4-га курса факультэта журналістыкі. Друкаваўся ў часопісах «Маладосць», «Беларусь», альманаху «Дзень паэзіі-79». У 1981 годзе выдавецтва «Мастацкая літаратура» мяркуе выдаць кнігу маладога паэта «Ноч Мегаліса».

О, паэзія, вечны бег!..
Бег увісь, да глытка азону,
бег на стыках эпох і вех
праз бар'еры (новае? грэх!!!)
па замшэлых, гнілых шаблонах.
Крыўдна майстру, што
ні кажы, калі гразню заплешчуць
азартна бегуны на крутым віражы,
што кульгаюць трусой
у заўтра.
Вер у зорны, свабодны бег,
без уздзечкі, не для праформы,
яркі ўзлёт ад бацькоўскіх
страх

да празрыстай, як ранні снег,
дасканаласці зместу і формы.
Ён пачаўся, твой першы бег.
Будзе суд, але хто там
судзіць?..
Хай яны падймаюць на смех,
што ляціш не так, як усе,
і прарочаць: апошнім будзе...
Прыйдзе час, і твой цуд-палёт
поймуць сотні, паўторыць —
не кожны...
...сцяўшы ўпарта засмяглы рот,
долу кінешся, як на дот,
засмяешся ад шчасця —
апошнім...

ІКАРЫ XX

«Сон разума роўдае чудишч»
(Гойя)

...Смяяліся сытыя твары лакеяў,
што прагна сачылі з раскошных пакояў,—
а вецер, што з воблакаў крылы нам склеіў,
напоўніў іх свежым начным неспакоем;
і два ўцекачы летуценна ўзляцелі,—
і вылі радыры ў пясках вечар цэлы:
— Над базай пльывуць два нябесныя целы,
даволі адкрытыя, зручныя цэлі!..

крававыя хмары грывелі ў зарніцах,
маланкі шыпелі, мільгалі змяіна,—
і ў цемры начной засталася граніца
між морам агню і Надзорнай краінай;
гіганцае сонца, жыцця таямніца,
нам слала цяпла пурпуровыя хвалі...
над мёртвай планетай ішла навальніца,
і водгулле крылы твае калыхалі!..

УЛАДЗІМІР ЛІСОЎСкі

Студэнт 4-га курса факультэта журналістыкі. Вершы пачаў пісаць з 1974 года. Друкуецца ўпершыню.

ШОССЕ

И кони, и люди, и автомобили
Кололи, топтали, давили все!
Шоссе извивалось от этой боли.
Отчего же еще извиваться шоссе?

«ОСЕННЯЯ ПЕСНЯ»

...А я всегда в лесу теряюсь,
И кажется невольно мне,
Что я, как шорох, растворяюсь
Вот в этой желтой тишине.

Мне не до песен, не до свиста,
Кошунственных в такой тиши.
И, кажется, слетают листья
Не с дерева — с моей души.

Под небосводом серо-синим,
Когда вокруг то дождь, то мгла,
Мне так же зябко, как осинам,
Уже раздетым догола.

Становится легко и грустно,
Как будто в мире бытия
Я превращаюсь просто в чувство,
Забыв, что есть на свете я...

ГРОЗА ПРОШЛА

Глыба-облако клубилось на голубом.
Голуби хлопали глупо в ладоши.
Верилось и в счастье, и в мечту,
и в любовь.
И город смеялся. Умытый. Хороший.

САГА

...Вецер бадзяўся па дахах дамоў,
стылі таполі,
працягвалі рукі
ў вокны... І полымя тысячай моў
пела мне дзіўныя гукі.
Цені зляталі лёгкай сцяной,
перапляталіся колеры, словы,—
словы забытай і згінуўшай мовы
падалі, не зразуметыя мной.
Фарбы заззялі, як захад у снах!..

...полымя грэла пакой летуценна,
і перапісчык, суровы манах,
нешта пісаў задуменна;
сціплы затворнік, сведка эпох,
тыя ж пытанні, тыя ж трывогі,—
свет звар'яеў — не паможа і бог,
кожны сябе лічыць богам...
Полымя час паказала далей:
зал,
вітражы,

арбалеты і лукі...
Кат захаваны — букецік лілей
дораць крававыя рукі!..
Сталі паленні гарою вугля,
водбліскі лашчыліся па каленях,
і паўставалі з начнога вугля
цені былых пакаленняў.
У садзе зімовым аголенасць дрэў
напамінала пра зменлівасць свету...
...пелі мне песню агністыя нетры,
пелі пад ветру напеў!..

МАТАЦЫКЛ заглох перад самым пад'ёмам на сопку, калі да стойбішча — так студэнты жартам называлі месца дыслакацыі будатрада — заставалася каля двух кіламетраў.
Кузьма Іванавіч хуценька скокнуў з «Дняпра» і пачаў корпацца ў сваёй торхколавай машыне, але матор упарта не хацеў заводзіцца. Так, уласна кажучы, Кузьма Іванавіч, ён жа і Кузя — студэнт III курса філагічнага факультэта — толькі і ўмеў, што падкачаць бензін у карбюратар. Але гэтай меры, на жаль, было яўна недастаткова, каб ажывіць матацыклёны рухавік. «Што ж рабіць?» — Кузя азірнуўся.

— Гэй, гаспадары дома? — крыкнуў.
«Гэй, г-эй, э-й», — разнесла крык рэха.
Здалося, вокліч толькі і чакалі, бо адразу ж адчыніліся

«Нічога сабе, надумаліся сабаку чалавечым імем назваць. Ды яшчэ і маймі», — незадаволена падумаў студэнт.
Але ні ён, ні, пэўна, гэта таежная кветачка — дзяўчынка

што калі скажа «не», то будзе гэта яго памылкай. Кузьма стала ясна, што дапамогі тут ён не знойдзе. З дарослых няма нікога, усе на працы. Але вось так проста завярнуцца і пай-

— Але. У майго таткі вялікая, вось такая машына, — яна паказала, які ў таткі грузавік, шырока развёўшы рукі. — «МАЗ».

— Ведаю «МАЗ». Я там жыў, дзе іх робяць.
— Гэта далёка? — здзівілася малая.

— А ты ведаеш, дзе гэта? Малая кінула.
— Гэта вунь за тою сопкай, потым будзе яшчэ тайга, затым рэчка, а за рэчкамі горы. А за гарамі будзе вялікі, вялікі горад Масква, а потым будуць і «МАЗы».

— Мінск, — падказаў Кузя.
— Ага, — згадзілася малая і спытала:
— А там марожанага шмат?
— Шмат...

Тут Кузя злавіў сябе на думку, што не спытаў, як завуць маленькую гаспадыню. Вырасшы выправіць становішча.

— Наташка-таежніца завуць мяне, — ахвотна адказала дзяўчынка. — А ў Мінску трамвай ёсць?

— Ёсць, Наташка, і тралейбусы ёсць, і аўтобусы, толькі метро няма.

— Аўтобусы і ў нас ходзяць. А што такое метро?
— Гэта такія, Ната, трамвай, якія ездзяць пад зямлёю.

— А-а, — расчаравана адказала дзяўчынка. — І ў нас на БАМЕ тады метро ёсць. Толькі называецца па-іншаму. — Яна наморшчыла лобік і, прыпамінаючы, павольна прагаварыла: — Тунель, і па ім паязды ходзяць. А ў нас яшчэ і усюдыходы ёсць.

[Заканчэнне ў наступным нумары].

НАТАШКА-ТАЕЖНИЦА

Прапануем увазе чытачоў новае апавяданне **М. ДУБОВІКА**. Вучыцца на 4-м курсе факультэта журналістыкі. Друкаваўся ў часопісах «Рабочая смена», «Вясёлка», рэспубліканскіх газетах.

дзверы аднаго вагончыка, і на парозе паявілася маленькая дзяўчынка.

— Добры дзень, — адразу прывіталася малая, з цікавасцю пазіраючы на гасця. — Вы заблудзіліся?

Голас дзяўчынкі быў чысты, тэнькі, доверлівы, як шчэбятанне нейкай дзівоснай птушчкі. Пачуўшы голас гаспадыні, адразу ж забрахаў і сабека, паказваючы ёй сваю адданасць і тое, як ён пільна нясе службу.

— Кузя! Маўчаць. Не бачыш, у нас гасці, — прыкрыкнула малая на шчанюка.

не вінаваты ў тым. А выйсце трэба шукаць.

— Не, я не заблудзіўся, — адазваўся Кузьма Іванавіч. — Проста зламаўся.

— Вой! — усклінула дзяўчо. — Мабыць, зубы баляць ці жыўот схпіў. Вы праходзьце ў пакой.

Студэнт шчыра засмяяўся. — Твая маці, мабыць, доктар? Так? — спытаў у малой. Яна здзіўлена глянула на хлопца.

— Так, — павольна прамовіла. — А вы ведаеце маю маму? Кузьма Іванавіч хацеў адказаць адмоўна, але паглядзеў у вочы дзяўчынкі і зразумеў,

сці — ён адчуваў гэта — ужо не мае права. Яго запрасілі ў дом, паспачувалі. Трэба было падтрымліваць гутарку.

— Ведаю, ведаю, — паспешліва адказаў Кузя. І тут жа сам у сябе спытаў: «Навошта маніш?» — і па інэрцыі дадаў: — Цудоўны доктар твая мама.

— Канешне, — адразу згадзілася малая. — Мая мама не толькі добры доктар, але і выдатная гаспадыня, — дадала яна.

«Ну, гэта ўжо, мабыць, тэтава думка», — падумаў хлопец і спытаў:

— Так, напэўна, твой бацька гаворыць?

У малой акругліліся вочы. — А вы і тату майго ведаеце? Яна спуцілася з прыступак, пачала ласкава гладзіць сабаку-Кузю.

— Калі тата твой шафёр, дык ведаю.

**БЕЛАРУСКИ
УНІВЕРСИТЭТ**

Ордэна Працоўнага Чырвонага Сцяга друкарня выдавецтва ЦК КПБ.
23 кастрычніка 1980 г.
АТ 15447 Заказ 1583

220080 МІНСК-80, УНІВЕРСИТЭЦКІ ГАРАДОК, ГЕАГРАФІЧНЫ КОРПУС, п. 14.
ТЭЛЕФОН 22-07-19

Рэдактар
В. П. ВАРАБ'ЁУ